საქართველოს რესპუბლიკა

გაჩერდა 1990 წლის დეკემბრიდან

№ 66 (610) ოთხშაბათი, 31 მარტი, 1993 წელი ფასი 5 მანეთი

ნუხელ შეიტყვეთ

გუშინ პარლამენტში

30 მარტს საქართველოს პარლამენტის პრეზიდიუმის ზოგიერთ წევრებს მოცდა მოსწყინდათ, რომელიც დაგვიანებულ ზოგების მოელას მოითხოვდა გადის ნახევარ საათზე მეტხანს. ამ დროის განმავლობაში ისინი მოთმინებით ქარაფშუტობდნენ სესიათა პარლამენტის მიერ ხელისუფლების წარმომადგენლის მოწვევის საკითხზე. ამ დროს ერთ-ერთ ჟურნალისტს ეკითხებოდნენ, ვინ ვინ არის დარბაზში, ვინ ვის ეკუთვნის ეს ან ის ტელეფონი, ვინ ვის ეძახის და ა. შ.

ამ ჟურნალისტის ნათქვამით, ერთ-ერთ ტელეფონთან მიუთითებიათ, ეს ეკუთვნის ნოდარ ნათაძეს, ეს — ვალერი ხარაბუგას, ეს — ირაკლი ასათიანს, ეს — ალექსანდრე ნათაძეს, ეს — ვინ იცის ვ

ფრაქცია „რესპუბლიკელები“

1. ვ. ხმალაძე — თავმჯდომარე, 2. ა. ბოხოხაძე, 3. თ. დიასამიძე, 4. პ. კოღუაშვილი, 5. ა. მარშანია, 6. ვ. ძახრაძე, 7. ი. ხაინდრავა, 8. ფ. საყვარელიდე, 9. ზ. შენგელია, 10. ფ. ბერძენიშვილი.

საქმიანობის ძირითადი პრინციპები და მიმართულებები

საპარლამენტო ფრაქცია „რესპუბლიკელები“ ჩამოყალიბდა საქართველოში ტოტალიტარიზმის წყობის გაბატონების, საბარლამენტო ტრიბის რესპუბლიკის საბოლოოდ ჩამოყალიბების, სამართლებრივი სახელმწიფოსა და სამოქალაქო საზოგადოების ფორმირების საქმეში აუხსნელი ზეწოლის პირობებში.

ფრაქციის საქმიანობის ძირითადი მიმართულებებია:

— საბარლამენტო სუვერენიტეტის, უსაფრთხოებისა და ტერიტორიული მთლიანობის დაცვა;

— ადამიანის უფლებების, განურჩევლად ეროვნება, პიროვნების თავისუფლებების სრული უზრუნველყოფა;

— საბარლამენტო ტრიბის რესპუბლიკის შემოქმედებითი და რაციონალური პარლამენტის მშენებლობა;

— საკანონმდებლო, აღმასრულებელი და სასამართლო ხელისუფლებების ურთიერთობა და კომპეტენციათა გამიჯვნა დემოკრატიის თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისად;

— ეკონომიკური ურთიერთობების ჩამოყალიბება საბაზრო ეკონომიკის პრინციპების საფუძველზე, ინდივიდუალური, კოლექტიური და სახელმწიფო საკუთრების თანაბარი პირობების შექმნა

სარედაქციო ფოსტიდან

ნერილი რედაქციას

„საქართველოს რესპუბლიკის“ 30 მარტის ნომერში მხეცთაგი წერილის ავტორ ბუაჩიძის სტატიაში „ჭრელხელები ერმპაროლი ოპერეტიდან“ ჩვენ მისაპასუხოდ თქვენ ქვეთილ სიტყვებსაც ვერავინ გამოიკვლევს არასწორი ინფორმაციის, რაც გამიე თავს მოვალედ ვთვლი განვაცხადო შემდეგი:

არაფერი მეკნებოდა უარსაყოფი, რომ პროფესიულ ჭედებ გამსაზღვრებას მხოლოდ და მხოლოდ მოზეშების ფიზიკურ-ტექნიკური მეზობლის დირექტორი, მაგრამ მას ამ თანამდებობაზე ხალხმა კი არ ასარჩევინა. სინამდვილეში, სახალხო ფრონტის მხარდაჭერით ფრაქციის დირექტორად კი ლევანიშვილ მხოლოდ და მხოლოდ მოზეშების მთელი კოლექტივის სურვილით და რაც მთავარია, თვით ბ-ნი ირაკლიძის პირადი ინიციატივით და ფიქრებული თანხმობით.

პატივისცემით
გურამ შარაძე.
29.III.93.

„ურცხვი სიცრუის“ პასუხად

„იბერია-ხალკბანკ“ მთავარი რედაქტორი ირაკლი ლილუაშვილი — ვიცნობდი თავის დროზე ამ ადამიანს და წერილი რედაქტორისთვის გადმოვეცი. ეს ბანკი მან სტატიაში სიამაყით გამოთქვა. მე ვიფიქრე მას, რომ ცოტა ზედმეტად ჩემი ბანკი მაინც არ ვიყო. მაგრამ ბანკის მეორე რედაქტორმა ეს ამბავი მაინც ისე დაიფიქრა, როგორც მას უნდოდა. ორად, მინდობილობა გარკვეული მიზნით, რომ წერილი „ჰორიზონტი“ „იბერია-ხალკბანკის“ რედაქციას და კარგადაც გააკეთა ჩემი „ურცხვი სიცრუის“ გამოქვეყნებით (დ. ბაზის).

ბანკის მთავარმა რედაქტორმა ამის შემდეგ ისარგებლა ჩემი ნდობით და ჩემი ნებართვის გარეშე ჩემი წერილის ბოლო ნაწილი ამოჭრა და ისე დაბეჭდა. ამ ნაწილში ვწერდი, რომ ბანკის ხელმძღვანელობა ამ ინციდენტის გამო ჩემთან ბოდიშის მოხდას ცდილობდა, მაგრამ ეს ბოდიში ჩემთვის არ იყო საკმარისი, ვინაიდან ეს ინციდენტი ბანკის ხელმძღვანელობის ნებართვით მოხდა და ამ ინციდენტის ორგანიზატორი ბანკის ხელმძღვანელობა იყო. ამ ნაწილის ამოჭრით ბანკის მთავარმა რედაქტორმა ჩემი წერილის ავტორობა საკუთარ თავზე აიღო.

ბანკის ხელმძღვანელობა ამ ინციდენტის გამო ბოდიშის მოხდას ცდილობდა, რადგან ბანკის ხელმძღვანელობა ხედავდა, რომ ეს ინციდენტი ბანკის ავტორიტეტს ლახავდა. ამ ინციდენტის გამო ბანკის ხელმძღვანელობა ჩემთან

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჯანდაცვითი ...ქვეს ითქვის ანდაზად გიჟი ექიმზეა... ასე ისაუბრა ერთ-ერთ ექიმთან ინტერვიუში ჟურნალისტი. ექიმი ამბობს: ბატონო, ჩვენ ხომ ვიცით, რომ ჩვენ ვერ ვიქნებით ისეთი ექიმები, როგორებიც ჩვენ გვინდა, მაგრამ ვცდილობთ, რომ ისეთები მაინც ვიყოთ, როგორებიც ჩვენ შეგვიძლია. ჩვენ ხომ ვიცით, რომ ჩვენ ვერ ვიქნებით ისეთი ექიმები, როგორებიც ჩვენ გვინდა, მაგრამ ვცდილობთ, რომ ისეთები მაინც ვიყოთ, როგორებიც ჩვენ შეგვიძლია. და მისი აზრით ეს ის ძირითადი პრინციპია, რომელიც ყველა ექიმს უნდა ახასიათებდეს.

ჟურნალისტმა ექიმს ჰკითხა: ბატონო, ეს ხომ ძალიან კარგია, მაგრამ ხომ ხდება ხოლმე, რომ ექიმი ვერ ხედავს ავადმყოფის ნამდვილ სენს? ექიმმა უპასუხა: ხდება ხოლმე, ხდება ხოლმე, ამიტომ ჩვენ ვცდილობთ, რომ ეს ხშირად არ მოხდეს.

1989 წლის ზაფხულში, ორშაბათს ზუსტად ერთკვირიანი შვებულება ვიყავი აღებული. ამ ერთი კვირის განმავლობაში ჩემი ოჯახის წევრები ერთხელ ისე ვერ მოვიყარე თავი, რომ ვინმეს ტელეფონზე არ დაერეკა